

Prišedšido vaških

spoznajo, da ne bodo mogli priti

po tako ozki vaški

Zato so

les kar na obeh koncih

toliko, da so mogli naprej. Pa šment šmentan,

je bila čim vedno

ožja in zato so morali

še nekajkrat ponoviti, preden

so prišli do cilja.

in vsi

v vasi so si belili

in ugibali,

kako je to, da so naložili

za

a so pripeljali in izložili

za na

(Se nadaljuje.)

Griša Koritnik:

Neslišni razgovori.

*Sonce se na pot odpravi
po obzorju, po višavi,
sreča nočco na zahodu,
jo pozdravi, tole pravi:*

*»Slušaj, sestra molčljiva,
potnica neutrudljiva,
težka, vroča mi je glava,
stoj, da malo pokramljava.«*

*Pravi nočca, pravi blago:
»Ne utegnem, sonce drago,
opravi! imam čez glavo,
prav nič časa za zabavo.*

*Moram luni naročiti,
naj razprede svetle niti,
da v srebrni mesečini
svet zasanja v vsi milini.*

*Zvezdice hitim prižigat,
mlade sanje k nebu dvigat —
trudna srca blagoslavljat,
jih za novi dan pripravljat.*

*Kakor vidiš, bratec zlati,
ne utegnem zdaj kramljati,
če pa kdaj kaj prehitiva,
se kaj več razgovoriva.«*